

ПРОТОКОЛ

№ 9

гр. Благоевград, 18.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ДЕСЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анета Илинска

при участието на секретаря Теофания Лазова

Сложи за разглеждане докладваното от Анета Илинска Търговско дело № 20231200900037 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

ЗА ИЩЕЦА „В & ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ“ ООД /н./- редовно призован, не изпраща свой законен или процесуален представител.

ОТВЕТНИКЪТ „НАП“ – редовно уведомена, не изпраща свой законен или процесуален представител.

СИНДИКЪТ В. С. – не се явява.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ С. Т. – редовно призована, не се явява.

ДОКЛАД НА СЪДА:

Постъпило е становище от В. С. – синдик, с което заявява, че желае да бъде даден ход на делото. Поддържа отговора на исковата молба. Твърди, че е запозната с представеното заключение на вещото лице по назначената съдебно-счетоводна експертиза и няма въпроси към него.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешно съдебно заседание, и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ извършва устен доклад по делото, така както следва:

1. Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения:

Производството е образувано от „В & ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ“ ООД /н./, ЕИК 811202228, със седалище и адрес на управление гр. Петрич, ж.к. „Оранжерии“, Шосето за София, представлявано от В.Н.Г. – управител срещу Национална агенция по приходите,

град София, ул. „Княз Дондуков" № 52, представлявана от изпълнителен директор Б.М..

Твърди се с исковата молба, че С Решение № 860/20.02.2019 г., постановено по т. д. № 252/2016 г. на ОС Благоевград, вписано по партидата на „В & ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ" ООД /н./, в Търговския регистър и регистър на ЮЛНЦ на 21.02.2019 г. с вписване № 20190221114529, по молба на „Корпоративна търговска банка" АД /н/ („КТБ" АД /н/ или „Банката") на основание чл. 609 от ТЗ е: открито производство по несъстоятелност на „В & ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ" ООД /н./; допуснато обезпечение чрез налагане на общ запор и възбрана върху цялото имущество на дружеството; прекратена търговската му дейност и дружеството беше обявено в несъстоятелност. Със същото решение, на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ производството по делото беше спряно, а впоследствие, с Решение № 1119/06.03.2020 г. на съда по несъстоятелността, производството по делото беше възобновено.

Посочва се, че с Молба вх. № 900973/29.08.2022 г. НАП е предявила вземания към „В & ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ" ООД /н./, част от които:

Пункт 1 - за данъци и такси - 99 596,65 лв.;

Пункт 3 - за държавни такси - 84 586,87 лв.

Сочи се, че тези вземания са приети от синдика и включени под т. 1 в „СПИСЪК НА ПРИЕТИТЕ ВЗЕМАНИЯ НА КРЕДИТОРИТЕ НА „В & ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ" ООД, ЕИК 811202228, предявени в срока по чл. 688, ал. 3 от ТЗ, обявен в ТР под № 20221004100802.

Твърди се, че с възражение по чл. 690 от ТЗ „В & ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ" ООД /н./, в качеството на длъжник по т.д. № 252/2016 г. по описа на БлОС, е направил възражение срещу гореописаните приетите от синдика вземания на НАП - за данъци и такси — 99 596,65 лв. и за държавни такси - 84 586,87 лв. С Определение № 900057/01.02.2023 г. по т.д. № 252/2016 г. съдът по несъстоятелността е разгледал направеното възражение, като е изключил от списъка с приети вземания вземането на НАП по пункт 1 в размер на 99 596,65 лв., от които 90 834,96 лв. главница и 8 761,69 лв. лихви, и е оставил без уважение възражението в частта по отношение на вземането по пункт 3 в размер на 84 586,87 лв., от които 78188,10 лв. - главница и 6 398,77 лв. - лихви. Определението е публикувано в ТР по партидата на длъжника на 06.02.2023 г.

Посочва се, че в законоустановения двуседмичен срок ищецът депозира настоящата искова молба по чл. 694, ал. 1, т. 1 от ТЗ против НАП за установяване несъществуването на вземане в размер на 84 586,87 лв., от които 78 188,10 лв. - главница и 6 398,77 лв. - лихви, включено в списъка с приети вземания на синдика от 04.10.2022 г. и одобрен от съда с Определение № 900057/01.02.2023 г. по т.д. № 252/2016 г. по описа на БлОС.

По отношение на твърдяните за дължими суми по т.д. № 85/2020 г. по описа на БлОС за сума в размер на 65 808 лв., моли съдът да приеме, че производството към настоящия момент е спряно. Доколкото по делото няма влязъл в сила съдебен акт, считам, че претендираните суми не са дължими, като моли същите да бъдат изключени от списъка с

приети вземания.

Моли съдът да приеме, че „В & ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ" ООД /н./ не е страна по т.д. № 8533/2017 г. по описа на СГС. Посочва, че при извършване на справка в интернет страницата на СГС такова дело не съществува, поради това, няма как „В & ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ" ООД /н./ да дължи претендираната сума в размер на 18 461,43 лв. по несъществуващото производство по т.д. № 8533/2017 г. по описа на СГС.

Отправено е искане на основание чл. 694, ал. 1, т. 1 от Търговския закон за постановяване на решение, с което да бъде установено несъществуване на вземането на НАП от „В & ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ" ООД /н./ в размер на 84 586,87 лв., от които 78 188,10 лв. - главница и 6 398,77 лв. - лихви.

От страна на НАП – София е постъпил писмен отговор, в който се посочва, че на основание чл. 10, ал. 1, т. 15 от Закона за Националната агенция за приходите, Националната агенция за приходите представлява държавата в производството по несъстоятелност, в случаите, в които е кредитор с публични и определени със закон частни държавни вземания. Със Заповед № ЗЦУ-ОПР- 7/14.01.2020 г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, г-жа В. П. директор на дирекция „Държавни вземания” на Националната агенция за приходите, е оправомощена да подписва иски молби за установяване съществуването на неприети в производствата по несъстоятелност държавни вземания.

Счита, че подаденият от длъжника иск с правно основание чл. 694, ал. 1, т. 1 от ТЗ за признаване на несъществуването и недължимостта на публични вземания за държавни такси в общ размер на 84 586,87 лв., предявени от Национална агенция за приходите пред съда по несъстоятелността с молба с изх. № 95-00-200/16#143 от 23.08.2022 г., включени в списъка на приетите вземания на кредиторите, одобрен с Определение № 900057/01.02.2023 г. по т. д. № 252/2016 г. на Окръжен съд Благоевград е неоснователен, поради следното:

Твърди се, че публичните вземания, предмет на иска представляват вземания за държавни такси, установени с влезли в сила съдебни актове, въз основа на които са издадени изпълнителни листа.

Посочва, че съгласно разпоредбата на чл. 164, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), в случаите, в които публичното вземане е установено с влязъл в сила акт, синдикът незабавно го включва в списъка на приетите от него вземания така, както е предявено. Разпоредбата въвежда изключение от общия ред за приемане на вземания от страна на синдика, установен в Глава четиридесет и трета от ТЗ и по специално чл. 687, ал. 2 от ТЗ. Нормата е въведена с оглед защитата на обществения интерес от попълване на фиска.

Посочва се, че в Решение № 43 от 20.06.2014 г., постановено по т.дело № 2471 по описа за 2013 г. на ВКС, I Т. О., Върховният касационен съд е приел, че на основание чл. 164, ал. 4 от ДОПК синдикът незабавно включва в списъка на приети от него вземания публичните вземания, установени с влязъл в сила акт така, както са предявени, като вземането не може

да бъде оспорено по реда на част IV от ТЗ или чрез обжалване на определението на съда по несъстоятелността за одобряване на списъка на приетите от него вземания. Аналогични аргументи относно приложението на чл. 687, ал. 2 от ТЗ и чл. 164, ал. 4 от ДОПК са застъпени и в Решение № 566 от 29.12.2005 г., постановено по т. д. № 1 по описа за 2005 г. на Апелативен съд- гр. Пловдив, в което съдът е заключил, че влезлите в сила актове имат задължителна удостоверявателна сила, съгласно чл. 143 от ГПК (отм.), сегашна разпоредба чл. 179, ал. 1 от ГПК, поради което установените публични вземания подлежат на включване в списък на приетите вземания. Становище относно предявяването на вземания в преклузивните срокове по чл. 685 и чл. 688 от ТЗ е изразил и Варненски окръжен съд в Решение № 1056 от 21.11.2013 г., постановено по т. д. № 759 по описа за 2013 г. В мотивната част на съдебния акт е прието, че предявяването на публични вземания, установени с влезли в сила актове, в конкретния случай осъдителни решения, възникнали до датата на съдебното решение, не е преклудирало със сроковете по чл. 685, ал. 1 и чл.

Независимо от твърдението на ищеца, че не е страна по т.д. № 8533/2017 г. по описа на Софийски градски съд, моли съдът да вземе предвид, че същият е страна по т. д. № 8533/2016 г. по описа на Софийски градски съд и с влязло в сила на 21.07.2021 г. решение от 21.09.2017 г., постановено по посоченото дело "В&ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ" ООД е осъдено да заплати държавна такса в размер на 11 520 лв., с основание Изпълнителен лист № 260334/17.12.2021 г. по т.д. № 8533/2017 г. на Софийски градски съд.

По отношение на Изпълнителен лист № 9174/13.10.2021 г. по т.д. № 20201200900085 на Окръжен съд Благоевград, моли съдът да приеме, че се присъединяват към доказателственото искане на "В&ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ" ООД за издаване на съдебно удостоверение във връзка с търговско дело № 85/2020 г.

Отбелязва, че ищецът не излага каквито и да било съображения относно недължимостта на публичните вземания, установени с Изпълнителен лист № 9289/29.06.2022 г. по т. д. № 20201200900036/2020 г. на Окръжен съд Благоевград, независимо от факта, че прави искане за установяване несъществуването и дължимостта на всички публични вземания за държавни такси, предявени от Национална агенция за приходите с цитираната по-горе молба.

Предвид изложеното, моли, да се постанови решение, с което да се отхвърли предявения от "В&ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ" ООД иск с правно основание чл. 694 от ТЗ за установяване със сила на присъдено нещо, че публични вземания в общ размер на 84 586,87 лв. са недължими, като недоказан и неоснователен.

Претендират се всички направени по делото разноси, в т. ч. и юрисконсултско възнаграждение.

Постъпил е писмен отговор и от страна на синдика Венцеслава С. С., в който се посочва, че не оспорва обстоятелството, че с Решение № 860/20.02.18 по т.д. 252/2016г. на ОС Благоевград е открито производство по несъстоятелност спрямо „В&ВГД ОРАНЖЕРИИ

ПЕТРИЧ" ООД.

Не оспорват факта, че с Молба с вх. 900973/29.08.2022г. НАП е предявил вземания към несъстоянеия длъжник в размери така, както са посочени в исковата молба.

Не оспорват факта, че вземанията включени по т.1 и т. 3 са включени в списък на приети вземания на кредитори на „В&ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ" ООД. Срещу постъпилия списък е депозирано възражение от длъжника, като не оспорват факта, че с Определение № 90057/01.02.2023 г. постановено по т.дело 252/2016 г. по описа на ОС Благоевград е оставил възражението без уважение възражението в частта за вземания за, произтичащи от заплатени държавни такси в размер на 84 586,87 лв.

Считат, че искът би следвало да бъде основателен в случай, че ищецът представи доказателства относно обстоятелството, че по т.дело № 85/2012 г. няма влязло в сила съдебно решение, при липса на влязъл в сила съдебен акт за сумата в размер 65 808 лв., не следва да бъде дължима.

Счита, че искът следва да си счита за основателен и да бъде уважен в случай, че ищецът представи доказателства за несъществуване на правен спор, предмет на разглеждане на т.д. 8533/2017 по описа на СГС, по който „В&ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ" ООД не е конституиран като страна

В допълнителната искова молба ищецът посочва, че се поддържа исковата молба и изложените в нея доводи. Счита твърденията на ответника за неоснователни, като моли съдът да приеме аргументите, изведени в настоящата допълнителна искова молба.

По отношение на претендираната законната лихва 6 398,77 лв., моли съдът да приеме, че същата не се дължи, доколкото претендираната лихва е натрупана върху присъдени държавни такси, като моли съдът да съобрази следното:

Посочва, че в гражданското право е застъпен принципа, че е недопустимо да се присъжда лихва върху лихва и лихва върху разноси. Това води до извод, че „В & ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ" ООД /н./ не дължи лихва в размер на 6 398,77 лв., доколкото тя е начислена върху вземане за разноси в съдебни производства, а именно твърдяните от ищеца т.д. № 8533/2017 г. по описа на СГС, т.д. № 85/2020 г. по описа на БлОС и т.д. № 36/2020 г. по описа на БлОС.

Сочи, че в практиката многократно е изследван въпросът на плоскостта на класификацията на вземанията за разноси публични или частни са те. Отговорът е даден несъмнено в императивната норма на чл. 162, ал. 2 от ДОПК - след като вземането за разноси не е сред публичните държавни вземания, изброени от т. 1 до т. 8 /вкл./, то следователно е по естеството си с характер на частно държавно вземане / ал. 4 на чл. 162 от ДОПК/.

Посочва се, че произходът на вземането за разноси се основава на процесуалните норми по чл. 78 и сл. от ГПК, като същото е неолихвяемо, защото нормативно по ЗЗД не е определено да се дължат лихви. Касае се за специфично вземане, представляващо обезщетение за

вредите, претърпени от изправна страна по воденото на съдебно производство, като съгласно задължителна съдебна практика - постановено по реда на чл. 290 ГПК решение № 189/20.06.2014г, на ВКС, IV г.о. „отговорността за разноси също е деликтна, но тя е уредена като ограничена обективна отговорност за вредите от предявяването на неоснователен или недопустим иск и включва само внесените такси и разноси по производството, както и възнаграждението за един адвокат. Отговорността за разноси е ограничена, защото не включва всякакви други разходи и пропуснати ползи от страната по делото (напр. пътните разноси за явяването на страните пред съда) и е обективна, защото ищецът отговоря без вина, стига ответникът да е дал повод за завеждане на делото.

Счита, че е недопустимо искане за присъждане на законна лихва върху разноси, тъй като присъждането на разноси е само последица от постановеното решение, а законна лихва се присъжда единствено върху главница.

НАП – София са депозирали отговор на допълнителната искова молба, в който се посочва, че относно наведените от длъжника доводи за вида на вземанията, които са предмет на иска и дали същите са лихвоносни, моли съдът да вземе предвид следното:

Посочва се, че вземанията, предмет на нека, представляват вземания за държавни такси, установени с влезли в сила съдебни актове, въз основа на които са издадени изпълнителни листове.

Същите представляват публични вземания по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 3 от Данъчно-осигурителния пробен кодекс (ДОПК), доколкото по силата „а чл. 73, ал 3 от ГПК държавната такса се събира при предявяване на искането, съгласно тарифа, приета от Министерския съвет, а именно Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс.

С оглед горното счита, че макар размерът на вземането за държавна такса да установява по правилата посочени в цитираната тарифа, то дължимостта на таксата за съдебна защита е определена по основание в ГПК.

По силата на чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК публични вземания са и вземанията за лихви по т. 1-8 от същата алинея.

По отношение дължимостта на лихвите върху публичните вземания - главници, посочени в настоящия отговорна исковата молба, моли да се приеме, че вземанията за лихви са акцесорни и като такива не могат да възникват сами по себе си. Те възникват в зависимост от главния дълг, следват главното задължение, прехвърлят се и се залагат заедно с него. По своето правно естество лихвата се явява обезщетение за неизпълнено в срок парично задължение. Съгласно разпоредбата на чл. 175 от ДОПК за неплатените в сроковете за доброволно плащане публични вземания се дължи лихва в размер, определен в съответния закон. ДОПК не съдържа специални правила по отношение изчисляването размера на лихвата, поради което се прилагат специалните закони - Законът за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания, в който е закрепено императивното правило, че

за неплатените в сроковете за доброволно плащане данъци, такси, отчисления от печалби, вноски към бюджета и други държавни вземания от подобен характер се събират със законната лихва, която е основният лихвен процент плюс 10 пункта.

По изложените по-горе съображения считат, че вземанията за държавни такси са публични вземания, а не частни държавни вземания, каквито твърдения са изложени в допълнителната исковата молба.

Предвид изложеното, молят да се постанови решение, с което да се отхвърли предявения от "В&ВГД ОРАНЖЕРИИ ПЕТРИЧ" ООД иск с правно основание чл. 694 от ТЗ за установяване със сила на присъдено нещо, че публични вземания в общ размер на 84 586,87 лв. са недължими, като недоказан и неоснователен.

Претендират се разноси, включително юрисконсултско възнаграждение.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца и насрещните права и възражения на ответника:

Предявен е отрицателен установителен иска с правно основание чл. 694, ал.1, т.1 от ТЗ.

3. Кои права и кои обстоятелства се признават - Няма такива.

4. Кои обстоятелства не се нуждаят от доказване – Няма такива.

5. Как се разпределя доказателствената тежест на подлежащите на доказване факти -

Всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения / чл. 154, ал.1 ГПК/. Не е необходимо да се доказват факти, за които съществува установено от закона предположение. Оборването на такива предположения се допуска във всички случаи, освен когато това е забранено от закон / чл. 154, ал. 2 ГПК/.

В настоящото производство е предявен отрицателен установителен иск за несъществуване на прието от синдика вземане, срещу което длъжникът е направил възражение по чл. 690, ал.1 ТЗ, но съдът е оставил възражението без уважение.

В тежест на ищеца по делото е да докаже възраженията си срещу съществуването на спорното право. В този случай възраженията са твърдения за факти, пораждащи изгони за ищеца последици и за това той носи тежестта да ги докаже / в този смисъл е Решение № 1046 от 29.02.2008 г. на ВКС по т.дело № 607/207 г., ТК, II т.о., докладчик съдията Мария Славчева/.

Ответната страна по делото носи тежестта да докаже, че има вземания в посочения размер, като докаже фактите, от които вземанията произтичат и ангажира всички писмени доказателства, в т.ч. доказателства за предявеното вземане в производството по несъстоятелност.

Съдът пристъпва към изслушване на вещото лице.

СНЕНА самоличност на вещото лице:

С. И. Т. –***г., **** без отношения със страните по делото.

Вещото лице беше предупредено за наказателната отговорност по чл. 291 НК и същото

обеща да даде обективно и вярно заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ С. Т. – Поддържам представеното от мен заключение. Нямам допълнения и корекции по него.

Съдът намира изготвеното заключение за пълно, ясно и обосновано, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА изготвеното заключение от вещото лице С. Т..

ОПРЕДЕЛЯ окончателно възнаграждение, съобразно представената Справка - декларация в размер на 350.00 лева, внесени изцяло от НАП – София.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че са издадени поисканите от ищцовата страна Съдебни удостоверения, но ищецът не се е възползвал от предоставената му възможност за събиране на доказателства чрез тях, като не са последвали нови доказателствени искания от негова страна.

Предвид липсата на доказателствени искания, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

**СЪДЪТ СЧЕТЕ ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО И ОБЯВЯВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА
ПРИКЛЮЧЕНИ, КАКТО И ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.**

Протоколът се написа в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 10,30 часа.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____

Секретар: _____